

III. 71, 72 Karkatí lituje své touhy a podstupuje nové pokání.

VASIŠTHA pokračoval: Po dlouhé době takového života byla Karkatí hluboce zklamaná a své touhy požírat lidi začala litovat. Kvůli hloupé tužbě vykonala tisícileté pokání a získala ponižující existenci jehly. Naříkala nad neštěstím, které si sama způsobil.

KARKATÍ bědovala: Ach, běda, kde je mé mohutné tělo a kde tělo velikosti jehly? Zabíjím lidi, a upadám tak do špíny a zvrácenosti. Běda, jsem ztracena. Nemám přátel ani nikoho, kdo by se nade mnou slitoval. Nemám příbytek ani tělo hodné toho označení. Musela jsem pozbýt rozumu a smyslů. Mysl, která směřuje do neštěstí, nejprve vytvoří mylné představy a zlé myšlenky, a ty dále vyústí do neštěstí a utrpení. Nejsem svobodná, jsem odkázaná na milost druhých, jsem v rukou druhých a dělám, co mě přinutí dělat. Chtěla jsem utišit skřeta své touhy a pozřít vše, co se dá, ale lék je horší než původní nemoc, neboť se objevil skřet ještě horší. Jak jsem jen hloupá a nevědomá. Zbavila jsem se svého mohutného těla a dobrovolně si vybrala tělo jehly a viru způsobujícího nemoc. Kdo mě teď vysvobodí z této ubohé existence, v níž jsem menší nežli červ? Myšlenka na někoho tak špatného, jako jsem já, nepřijde na mysl žádnému z mudrců. Ach, kdy budu mít zase tělo velké jako hora a budu pít krev velkých bytostí? Oddám se opět odříkání a vykonám pokání, jako jsem již učinila jednou.

V tom okamžiku se Karkatí vzdala všech tužeb pojídat živé bytosti a vrátila se do Himálaje, aby vykonala další pokání. Opět jako by se postavila na jednu nohu. Oheň pokání vytvořil dým, jenž jí vycházel z temena hlavy, a stala se z ní jiná Súčiká, pomáhající. Z jejího stínu vyšla nová Súčiká, přítelkyně. I stromy a rostliny v pralese obdivovaly její pokání a pouštěly pyl, aby se mohla najíst. Ale ona nic nepozřela a od svého rozhodnutí neustoupila. Bohové nebe sesílali malé kousky masa na místo, kde stála, ale ona se jich ani nedotkla. Takto zcela nehybně stála sedm tisíc let, nepohnuta větrem, deštěm, ani lesním požárem. Tímto pokáním bylo její tělo zcela očištěno. Všechny špatné touhy odvanuly a Karkatí dosáhla nejvyššího poznání. Síla jejího pokání vznítla v Himálaji oheň a Indra, král nebes, se na její bezpříkladný čin zeptal mudrce Nárady.